

Ներկայ Քառարանս Կարպէջի գրաքար
Հայ.-Ֆրանսերէն բառարանէն աւելի ծաւալ եւ
աշխարհաբար ըլլալու առաւելութիւնն ալ ունի:
Քառամթերքն անկէ շատ աւելի ճոխագոյն է
բովանդակելով շատ մը նորաբանութիւններ եւ
գաւառական բառեր ալ: Առաջիկայ գործս իշխան
Գուհիտոն Լուսինեանի-պատրաստած ընդարձակ
Հայերէն-Ֆրանսերէն բառարանին Պր. Քասմա-
ջեանի կողմանէ համառօտ մէկ ամիսում է,
սակայն առօրեայ գործածութեան համար լիուլի
կը բաւէ: Տպագրութիւնը շատ մաքուր է, եւ
խտացեալ բովանդակութիւնը ցարդ հրատարա-
կուած նման գործքերէն Ճոխագոյնը: 200 էջէ
աւելի ուշի ուշով կարդացինք եւ աչքի զարնող
տպագրական սիսալի մը չհանդիպեցանք, որ ինա-
մուած տպագրութիւն մ'ըլլալուն ապացոյցն է:
Կը մաղթենք երկրորդ եւ անդրագոյն տպա-
գրութիւններ, աւելի ճոխ, որով ըլլայ աւելի
պիտանի գործիք մը ֆրանսերէնի ուսաման:

Հատ բաղձակի էր լուսինեան իշխանին
պատրաստած ընդարձակ գործին ալ հրապարակ
ելլելը, որուն մասին Պր. Բամաջեան թէեւ ակ-
նարկութիւն մը չ'ըներ, սակայն կը սիրենք յու-
սալ թէ այս մեծածախս, բայց շատ կարեւոր
գործին հրատարակութեան ալ սատարողներ կը
գտնուին օր մը:

$$\xi, \eta, \frac{\partial}{\partial}$$

ՎԵՐՁԻՆ ԲՈՒ ՄՅ Պ. Ա. ՅԱԿՈՅԵՐՈՒՆԻ

Հանդէսին ուղղած նամակիս պատասխանեւ
լրվ. Պ. Սիմոն Յակոբեան, փոխանակ ընդունելու
ինչ որ բացայաց է, կը խորասուզուի, կը նրի իր
միաւ ու կողմանկալ անսութեան մէջ: Որովհետեւ
նամակիս մէջ խօսքը շեմ ըրեր ընդհանուր աղբերի
մը որմէ օգտուած ըլլան այդ նիւթին նուիրուած
երկու աշխատութիւնները, “Կարող է, կը գրէ,
խօսք լինել առելու մասին, եւ նիւթական տեսա-
կետով ել անկարելի չեր 1893 թուի աշխանը
դրուած մի աշխատութիւն օգտուեր նոյն թուին
Հրատարակուած ուրիշ աշխատութիւնից”: Ես իմ
ուսումնասիրութիւնը ծրագրած, տեղեկութիւններ
հաւաքած եւ կենսագրութիւնը զրել սկսած եմ
1893ի ընթացքին, խմբագրութիւնը աւարտած
եմ նոյն տարուան աշխան՝ Փարիզ, ուր մօտ տարի
մը մնացի. Փարիզն աշխատութիւնս զրկած եմ
Թիֆլիս Հրատարակականին, որ տպագրեց զայն
առանց փորձերը ինձի լըկելու: Եթի էքսէրճեանի
գլուխութեանը անցաւ, նիւթական անհնարութիւն

կար անկից քաղցւածք ընելու։ Տեղեկութեան մեծ մասին նոյնութիւնը անշուշտ կը բացատրուի աղքիւրներու նոյնութեամբ։ ատիկա ըսելս իւ աւելորդ էր։ քանի որ է.քսէրձեանի գործէն ոչին քաղած ըլլալս որոշապէս յայտարարուծ էի, Պ. Յա կոբեան ուրիշ ենթադրութիւն չունէր ընկլու կենսադրութիւն յօրինող մը իրաւունք ունի, և նոյն իսկ պարտականութիւն ունի, նոյն նիւթի նուրիսուած արդէն գոյութիւն ունեցող հրատարա կութիւններէն օգտուելու, բնականաբար՝ յիշելով աղքիւրները։ Աշխատութեան ներքին արժեքն է կատարուած համադրութեան յաջողութիւնն է որ նշակութիւն ունի, եւ ոչ թէ նիւթեզէններուն որ տեղէն քաղցւած ըլլալը։ Պէշիկթաշլեանի կենսա գրութեանս մէջ օգտուած եմ ոչ միայն այն տեղեկութիւններէն զոր ստացած եմ իր ողջ մնացած մտերիմներէն՝ ի պատասխան իմ գիմումներուս այլ եւ իր մասին գրքերէ կամ լրագրաց ու հանդէսներու մէջ երեւցած բոլոր հրատարակութիւններէն, զոր յիշած եմ։ Դուրեանի կենսա գրութեան համար աղքիւրներս եղած են ինչ գտած եմ զին ու նոր լրագրաց մէջ իր մասին հրատարակուած, եւ ինչ որ իմացած եմ իր մօրմէն երկու եղբայրներէն եւ քանի մը բարեկամներէն, որոնց հետ տեսակցած կամ թշրմակցած եմ։ Մայն աղքիւրներուն դիմած է նաև է.քսէրձեան։

Գալով թէրզեանի ու Գուրեանի համեմատութեան խնդրոյն, Պ. Յակոբեան այդ մասին կը խօսի այսպիսի ձեւով մը որ կը հանրացնէ զործուած սխալը: Ըսել է յետոյ թէ չարափոխեր եմ իր միտքը՝ իր գուրեան անհամեմատ բարձր է թէրզեանիցոք բացարձութեան տեղ՝ “թէրզեան անհամեմատ վար է գուրեանէն” խօսքը վերագրելով իրեն՝ ամեն որ պիտի նկատի որ գաղափարը նոյնն է ձեւի անշան տարբերութեամբ, — Պ. Յակոբեան կ'ենթադրէ որ ուսուցչի մը հանդեպ յարդանքի զգացումն է որ զիս մզած է այդ դիտողութիւնն ընելու Աշակերտական շնորհապարտութիւնը հսու գերչունիք, թէրզեանի քերթողական գործին զմայլելի գեղեցիկութիւնը լիովին կը բաւէ անոր հանդեպ գործուած անարդարութեան դէմ բողոք մը բարցատրելու: Տաղանդ մը տարփողելու համար անհրաժեշտ չէ ուրիշ տաղանդներ նսեմացնել: Պէտք է եւ կարելի է ծիչդ բանաձեւը գտնել Գուրեան մը վառաբանելու համար առանց թէրզեանի մը հանդեպ ապերախտ գտնուելու: Ես ինքս, այս քանի մը դիտողութիւնները ներկայացնելով հանդերձ Պ. Յակոբեանի ուսումնախորութեան երկու կէտերու մասին, մտքէս չի մ անցըներ մէկ քանի թերութեանց պատճառով չգնահատել արժեքը այդ գեղեցիկ ուսումնախորութեան:

Փարիզ, 20 Յունիսի 1922.

ԱՐԴՅՈՒՆԱԿԱՆ

